

Václav Klaus: Osudově podceňujeme hrozby plynoucí ze zeleného blouznění

- CZ24 News | 21. října 2023

ČESKO: V dnešní **éře hojnosti** (je to samozřejmě jen relativní pojem, ale éru subsistenčních mezd a příjmů, neboli jen přežití člověka zajišťujících příjmů, má západní svět evidentně za sebou) a v dnešní **éře pečovatelského státu** (extrémně sociálně se chovajícího státu blahobytu, založeného na masivním přerozdělování) je člověk neuvěřitelně krátkozraký. Dívá se jen malý kousek dopředu. Nepřemýšlí na zadní kolečka.

Není to jenom o tom, jestli se člověk na svou vlastní budoucnost zajišťuje či pojišťuje, jestli spoří, jestli do své budoucnosti investuje. Jde i o to, jestli pozorně sleduje rozhodující trendy a tendence doby a jestli z nich vyvozuje dostatečná poučení. A tady mám nikoli pocit, ale jistotu, že tomu tak není. Jsem přesvědčen, že mnoho jevů současnosti neberou lidé dostatečně vážně, že naivně věří v sílu dnešní demokracie, v racionalitu, zdravý rozum a zodpovědnost vládnoucích elit, i v účinnost a efektivitu parlamentního systému (i s vyprázdněnými politickými stranami).

Já v tyto mechanismy v dnešní době nevěřím. Založil jsem na tom i svůj projev na víkendovém setkání v rakouském Anif. Citoval jsem v něm – mimo jiné – Thilo Sarrazina a jeho, dnes už slavnou otázku, kterou položil svým německým spoluobčanům: „Woher kommt ihre Ruhe?“, kde se bere váš klid? Spolu se Sarrazinem mám strach, že tato Ruhe, tento klid, pochází z nepozornosti, z krátkozrakosti, z nedostatečného domýšlení důsledků toho, co se děje. Nejde mi o snadné útočení na jednotlivé politiky, ale klid naší vlády a zejména sebevědomí našeho ministerského předsedy, že svou politikou „doslova zachraňuje budoucnost České republiky“, jsou mimo mé chápání.

Opravdu tito lidé – a spolu s nimi nemalá část naší veřejnosti – vůbec nedomýšlejí dnešní Green Deal? Opravdu je možné, aby byl nadpis zásadního článku včerejšího Práva „Třetina elektřiny ze slunce a větru“ přijímán bez protestu? Uvědomují si tito lidé, že zvýšit výrobu solární energie na pětinasobek – jak to vtipně komentoval ekonom Petr Bartoň – je jen „zbožné přání“.

Možná nejde o domýšlení či nedomýšlení. Je možné, že je to „pouze“ nezajímá. Běžné občany to opravdu možná nezajímá a Green Deal nestudují, ale horší je to, že politici vědí, že mají jen čtyřleté volební období, a proto je možnost či nemožnost zvýšení výroby elektřiny ze slunce tak radikálně netrápí. Jinak si nedovedu představit, že by naši pětikoaliční politici měli mít důvod k tomu, aby při svém předsednictví v EU tlačili na přijetí klimatických plánů EU. Teď nechtějí přiznat, že na to tlačili a naopak si myslí, že když jemně a opatrně tahají za záchranou brzdu pozměňovacím návrhem Alexandra Vondry v Evropském parlamentu, že jim bude všechno odpuštěno. Nebude.

Nechci odkazovat na své vlastní texty na toto téma, odkážu radši na mimořádně kvalitní poslední text Tomáše Břicháčka „**Zelený útok na ekonomiku a společnost**“ v právě vydané knížce IVK, která má název „**Sebedestrukce Západu 2.0.**“ (s podtitulem „**Pád zrychluje**“.) Tam je snad všechno.

Mohou nás Břicháčkovy věty nechávat v klidu, in Ruhe? Vnímáme všichni stejně naléhavě jako on „zelenou ofenzivu“ posledních let (která byla skryta ve stínu covidu, inflace a ukrajinské války) jako fatální realitu naší doby? Domýšlíme, co znamená „klimatická neutralita“? Víme, že Evropská unie chce tímto Zeleným Dealem mimo jiné „snižovat rozdíly mezi ženami a muži a mezi generacemi“ a že – jak řekla šéfka EU Ursula von der Leyenová – tento Zelený úděl „je i nový kulturní projekt pro Evropu“? Není to jen o energetice. Přečtěme si Břicháčkův text a hlavně si promysleme, co nám sděluje.

AUTOR: Václav Klaus

[ZDROJ](#)